

Stk. 5 svarer til SL § 11, stk. 2, 2.-6. pkt.

Stk. 6 afløser bestemmelserne i SL § 11, stk. 2, 1. pkt., der påbyder optagelse af benyttede pæle mellem hver sæson, når disse efter fiskerikontrolens skøn kan afstedkomme fare for sejlads eller hindring for udøvelse af fiskeri.

Der foreslås nu ubetinget pligt til optagning af pæle, der ikke benyttes fra sæson til sæson, samt efter hver sæson af alle pæle i fjorde, vige, mindre indskæringer af havet og sundene, herunder Limfjorden og Øresund, såsnart årets fiskeri er afsluttet, idet pælene erfaringsmæssigt her kan være til gene for sejlads eller fiskeri. På den anden side har man ikke foreslået noget almindeligt påbud om optagning langs de åbne kyster af pæle, der bruges fra sæson til sæson, idet gener kun vanskelig her vil forekomme, og det derfor skønnes rimeligt ikke at pålægge fiskerne de udgifter, som er forbundet med trækning af pælene efter hver sæson, udgifter, der ikke mindst, hvor pælene står på kalkbund, er meget betydelige.

Stk. 7 svarer til SL § 6, der er tydeliggjort. Der er endvidere efter henstilling fra fiskeriorganisationerne foreslået adgang til mærkning af pælene ikke alene som hidtil ved indbrænding, men også ved indhugning.

Stk. 8. Bestemmelsen svarer til SL § 11, stk. 3, men er omredigeret for at opnå overensstemmelse med de almindelige principper for affattelse af bestemmelser om erstatningsansvar med omvendt bevisbyrde.

Til § 6.

Bestemmelsen svarer med enkelte redaktionelle ændringer til SL § 11, stk. 4, jfr. § 3, stk. 2, i handelsministeriets bekendtgørelse nr. 327 af 29. oktober 1962 om beskyttelse af søkabler og undersøiske ledninger.

Til § 7.

Stk. 1 svarer til SL § 15.

Stk. 2 svarer til SL § 26, 1. pkt. og 2. pkt. første led. Det hidtidige forbud mod anbringelse af pigtråd på fiskeriterritoriet er foreslået opretholdt. For så vidt angår andre hegn anbragt på fiskeriterritoriet foreslås det, at disse kun kan udsættes til kreaturhegningsformål, og da ikke længere ud end formålet nødvendiggør. Da fiskeriet i ikke så få tilfælde er blevet generet stærkt af pæle og hegnstråd, som fra sådanne hegn med isgang er ført ud på steder, hvor fiskerne arbejder såvel med stående som med bundsløbende redskaber, er indsat bestemmelse om, at hegnene hvert år skal fjernes fra

fiskeriterritoriet inden 1. november og ikke må genudsættes, før efter muligheden for isgang er opført.

Det har været overvejet at foreslå bestemmelser, der fastslår erstatningspligt for kreaturere i tilfælde, hvor kreaturerne på grund af utilstrækkelig indhegning har forårsaget skade på stående redskaber ved vadning fra land ud på fiskeriterritoriet, men man har afstået derfra, idet man med støtte i domspraksis må gå ud fra, at en grund-ejer efter de alm. erstatningsregler må være ansvarlig for skaderne, når han særlig har været opfordret til at træffe foranstaltninger herimod og faren for skadeforvoldelse er påregnelig.

Til § 8.

Bestemmelserne svarer med enkelte redaktionelle ændringer til SL § 25. Af oversigtsmæssige grunde har man opdelt paragraffen i fem stykker.

Stk. 1. Da kravet om ophalingsplads m. v. bør kunne fremsættes ikke alene af en kreds af fiskere, men også af en enkelt fisker, har omredigering fundet sted med henblik herpå.

Efter henstilling fra fiskeriorganisationerne er de formål, hvortil der kan begæres anvist plads, udvidet til også at omfatte garnhus og tjæregryder. Sådanne er nødvendige for fiskernes arbejde på pladsen.

Man har overvejet, hvorvidt man bør foreslå særlige regler til klarlæggelse af spørgsmålet om adgang for interesserede fiskere til at tiltræde begæringen om anvisning af plads, samt om hvorledes fiskere, der senere har påbegyndt deltagelse i det lokale fiskeri, kan få adgang til at medindtræde i benyttelsen af pladsen, men har afstået herfra, da bestemmelsen i stk. 3, hvori er fastsat, at enhver, som deltager i erstatningens udredelse, er berettiget til at bruge pladsen, må anses for fyldestgørende. Herefter er medadgangen for andre fiskere alene betinget af opnåelse af fornøden aftale med de fiskere, som efter kendelsen har fået overladt pladsen, og en sådan ordning af sagen på kollegial basis, ses ikke i praksis at have voldt vanskeligheder. Ej heller har man fundet særlig anledning til at foreslå offentlig indkaldelse af interesserede fiskere i hvert enkelt tilfælde, hvor en sag af heromhandlede art rejses, idet de lokale fiskere altid vil være bekendt hermed.

Den hidtidige bestemmelse i SL § 25, 5. pkt. om ansvar for skade som følge af utilstrækkelig indhegning er udeladt, da den ikke ses at medføre andre resultater end de, der følger af almindelige erstatningsregler. Det samme gælder SL § 25, 10. pkt., om afgørelse af sagen uden erstatning,